

[Johannes Jensen.]

ved at godkende Lærlingekontrakter med et stort Forsikringsselskab, fordi jeg skønnede, at det Arbejde, der skulde udføres paa dets Kontorer, var saa specielt. Dette at skrive paa Maskine, skrive Adresser og den Slags Ting er Arbejde, som ikke kan kaldes et Fag, derved læres der jo ikke noget. I det Tilfælde var det Forsikringsselskabet, der under de daværende Forhold ønskede Lærlingekontrakter for at kunne have mere Hold paa sine Folk. Jeg finder det ganske naturligt, at man har givet Dispensationer til saadant Arbejdes Udførelse. Men den største Del og vel at mærke den yngste Del af Personalet gjorde efter min Opfattelse ikke et saadant Arbejde, at det gav den fornødne Uddannelse til, at det kunde falde ind under Lærlingelovens Bestemmelser.

Det ærede Medlem var fremdeles inde paa Spørgsmaalet om Svendes Deltagelse i Svendeprobebedømmelserne. Jeg tror, at der forskellige Steder hersker nogen Misforstaaelse med Hensyn til, hvorledes det gaar til, naar de unge Mennesker aflægger Svendeprover. Forholdet er det — jeg tror, det ærede 8de Medlem for 2den Kreds (Wildner) var inde paa det, da han sagde, at paa hans Egn var Svendene med i Svendeprobe-kommissionerne —, at for saa vidt man her taler om de frivillige Svendeprobe-kommissioner, som er indstiftet af det offentlige, har Svendene Adgang til at blive Medlemmer af disse — ligesom alle andre, navnlig da Mestrene —, thi Svendeprobe-kommissionen vælges af Byraadet — altsaa hverken af Mester- eller Arbejderorganisationerne —, og i de Byer, hvor det ærede 11te tingvalgte Medlems Parti har Flertal, vil, da Kommissionen bestaar af 3 Medlemmer, de 2 uvægerligt blive Socialdemokrater, nemlig Borgmesteren, som er født Formand, og et andet Medlem, og hvis man mener, det er rigtigt at vælge Svende ind i disse Kommissioner, kan man jo gøre det. Der vil i saadanne Byer højst blive een Mester — det bliver der for Resten ikke altid, thi hos os har de borgerlige Partier valgt Stadsingeniøren og ikke taget særligt Hensyn til Mesterstanden. Men som jeg før sagde, tror jeg, der er nogen Misforstaaelse paa dette Punkt, thi det er vist ikke i selve Svendeprobe-kommissionerne, det ærede 11te tingvalgte Medlem ønsker Svendene repræsenteret, men blandt Skuemestrene. I og for sig vil der ikke være noget til Hinder for, at man ogsaa her kan have Svende, men naar man ikke har haft det hidtil, er det ganske naturligt, fordi det

er et Arbejde, som tager megen Tid. Er der f. Eks. Tale om en Snedkerlærlings eller en Maskinarbejderlærlings Svendeprovestykke, er det jo et Arbejde, som kan staa paa i 4—6 Uger, og det, som Skuemestrene skal gøre, er i og for sig ikke at bedømme Arbejdet, for det gør Kommissionen, men det er at føre Kontrol med, at den paagældende Lærling ikke i Prøvetiden faar Hjælp fra Mesteren eller fra Svende, og hvis man vilde paalægge Svende at føre denne Kontrol, vilde Følgen blive, enten at de maatte kvittere deres Dagløn, hvad man jo ikke godt kan forlange af dem, eller ogsaa at de skulde lønnes, og det vilde ikke blive nogen billig Historie at lønne disse Mennesker for i mange forskellige Fag at gaa rundt og føre en saadan Kontrol. Det er altsaa den virkelige Grund til, at man til Skuemestre ikke har valgt eller, jeg havde nær sagt: har kunnet vælge Svende.

Det ærede Medlem (Carl F. Madsen) talte om, at der i Kontrakterne skulde indføres Bestemmelser om Lærlingenes Løn — i det tidligere Lovforslag havde der været en Bestemmelse herom. Den højt-ærede Indenrigsminister har svaret derpaa, og jeg skal blot bemærke, at det er ikke indenfor ret mange Fag, Mestre og Svende har truffet Aftale om, hvad den tredje Part — for Lærlingene er jo den tredje Part i dette Forhold — skal have. Det er ikke almindeligt at have Bestemmelser, som kun angaar Forholdet mellem Mester og Lærling, i de Overenskomster, som slttes mellem Mestre og Svende; man træffer ikke der Bestemmelse om den Løn, som skal udredes til Lærlingene.

Jeg skal indrømme, at der kan være enkelte Mestre, som — jeg vil ikke sige: misbruger Lærlinge, men som holder lidt for mange Lærlinge i Forhold til Antallet af Svende, men jeg maa dog i denne Forbindelse gøre opmærksom paa, at man ikke paa noget andet Omraade her i Landet fører Kontrol med, hvor mange unge Mennesker Folk paatager sig at uddanne; der er intet andet Omraade, hvor man foreskriver, at en Mand kun maa paatage sig Uddannelse af saa og saa mange. Der er f. Eks. mange, der virker som Manuduktører her i København, men vi har dog ingen Lovbestemmelser om, at en juridisk Manuduktør eller en anden Manuduktør ikke maa paatage sig at uddanne flere end et vist Antal unge Mennesker. Jeg vil ogsaa gerne tilføje, at det i Regelen ikke er de Lærlinge, som kommer fra de smaa Værksteder, der har faaet den daarligste Uddannelse. De store Fabrikker og de